Ta ella naene emanda.
Peiu pois punasekene
Peiu ise poisikene!
Ei mina laula rahata,
Keelta kullata kuluta,
Keelt ei peksa peninguta.
Andke raha laulijale,
Pening keele peksijalle.

Rahwa suust.

2. Peiule.

Oh sa petis peiukene!
Petsid pere peene neiu,
Kula kulmassa laussa,
Koledasse kambrisse,
Talu tühjassa tuassa
Hooletuma hoonessa!
Ei ütlend isa olewat,
Ei ütlend ema olewat,
Sai sinna, sinu majasse
Jäi sinna sinu onajasse:

Oli isa, oli ema,
Oli wiisi wennakesta,
Kaksi öde kaunikesta!
Küdi kui küirakas rebane,
Nadu kui nastus takukene!
Küdi lääb wäljal kündemaie,
Nadu nokitseb tuassa,
Otsib riidu riietessa
Niru, näru närtsudesta!

Rahwa suust

Teo orjusest.

Enne wanast kui alles teo orjusel käiti, läks üks mees hommikupimetas mõisa poole, sest et temal neli kuni wiiskümment wersta käja olli ei saanud ta aega wangert määri. Teepeal minnes laulis wanger; Saab mis saab peab minema, saab mis saab peab minema. Nii kui ta mõisa oli saanud, kutsut talli hoonese